

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברכלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליין מס' 771
פרשת ראה תשפ"ב

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:25	19:46	18:35	ירושלים
20:23	19:48	18:52	תל-אביב
20:26	19:49	18:45	חיפה
20:25	19:47	18:52	באר שבע

דבר ראש הישיבה

תתבונן היטב!

לפעמים אנו בטוחים שזו ברכה, אך היא ממש קללה. על כך אומרים לנו בראש חודש אלול: "ראה" - תשקול, תברר, תבדוק, תחקור, תעיין. ובעיקר: תתפלל שהשם יכונן אותך לדרך הנכונה

ידוע מאמר המדרש (תנחומא ויגש ה) על הפסוק "וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו אֲנִי יוֹסֵף... וְלֹא יָכְלוּ אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנֵיָו: וְזוּ לֵנוּ מִיּוֹם הַדִּין, וְזוּ לֵנוּ מִיּוֹם תּוֹכַחָה. וְזוּ יוֹסֵף כְּשֵׁאמַר לְאֶחָיו "אֲנִי יוֹסֵף" פָּרַח נִשְׁמַתוֹ, כְּשֶׁעוֹמֵד הַקֶּב"ה לְדִין... עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה! וְזוּ הַזֶּה - נִבְהָלוּ אֶחָיו מִפְּנֵיו, כְּשִׁיבּוֹא הַקֶּב"ה לְתַבּוֹעַ עֲלֵינוּ הַמְצוּוֹת וּפִשְׁעָהּ שֶׁל תּוֹרָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה!

במעמד זה של התגלות יוסף, התברר לאחים לפתע שהם טעו מעיקרא, בכך שלא האמינו ליוסף שהוא הצדיק ולא האמינו לחלומותיו, ולא די בכך אלא אפילו מכרוהו. כך יכול להיות שכל אחד מאתנו טועה.

זה שאומר המדרש: 'אוי לנו מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה'. כי לעתיד לבוא, ביום התוכחה, יתבררו לכל אחד הטעויות שלו, ואז כולם יבהלו עד כדי שירצו שתפרח נשמתם, כמו אצל אחי יוסף. כי תתגלה לכל אחד הטעות השורשית והיסודית ביותר שלו, בה טעה בימי חייו כאן, בעולם הזה.

לפעמים אדם טועה בעולם הזה, בכך שהוא בטוח שמה שהוא עושה זה הדבר הנכון ביותר, אבל היצר הרע מסתיר ממנו את העיקר ולכן הוא אוחז בטפל. היצר גורם לאדם כל מיני הצלחות שונות ומשונות בכל מיני דברים, אבל מרחיק אותו על ידי זה מהתכלית האמיתית שלו.

תשאל את הצדיק

ועלינו לזכור שהטעות של אחי יוסף החלה מכך שלא התייעצו עם יעקב אביהם מה לעשות עם יוסף, אלא החליטו על דעת עצמם. אם היו מתייעצים עם אביהם הוא היה מודריך אותם בדרך ישרה, כי יעקב ידע את האמת שיוסף הוא הצדיק, כמו שכתוב: "ואביו שמר את הדבר", ומפרש רש"י: "היה ממתין ומצפה מתי יבוא", דהיינו: מתי יתגלה שיוסף הוא הצדיק האמת.

אם האחים היו מתייעצים עם הצדיק, היה נותן להם ודאי עצה נכונה כיצד להתנהג עם יוסף. אבל מכיון שלא שאלו, טעו טעות גורלית ויסודית בכל ההתנהלות שלהם בעבודת ה'. ומזה נבהלו ביום התוכחה, כשראו את טעותם.

מכאן נלמד שצריכים להתבונן היטב ולא לעבוד את השם בשטחיות, ואף להתפלל על כך שנזכה לעשות חשבון נפש אמיתי, שיהיה על דעת הצדיקים האמיתיים והדרך המסורה לנו מהם מדור דור. ויהי רצון שאכן נזכה תמיד ליישב את דעתנו על פי דרך הצדיקים האמיתיים.

כתוב בתחילת פרשתנו "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה", ומסביר רש"י שהכוונה להמשך הפרשה, הברכות והאורחים האמורים בהר גריזים ובהר עיבל.

לפי זה לא מובן, שהיה צריך לפתח "שמע" ולא "ראה", כי בהרים הנ"ל שמעו את המילים "ארוך האיש" ... "ברוך האיש" ... ולא ראו כלום!

אלא כוונת התורה שצריך להתבונן בדברים, להתבונן מה זו הברכה ומה זו הקללה ולא לבלבל ביניהם, כי לפעמים אנשים טועים וחושבים על ברכה שהיא דבר רע ועל קללה שהיא דבר טוב, ולכן אומר הפסוק: ראה! התבונן היטב בדרכך אשר אתה הולך עליה, תסקור עד הסוף את הדרכים ותבדוק מהי הדרך הנכונה באמת עבורך, האם אתה בדרך הנכונה?

כי העולם הזה מטעה את האדם ומראה לו על דברים מסוימים שהם טובים, אבל הכל הפוך מכך, כמו שמסופר בגמרא (בבא בתרא י, ב) על רב יוסף בן רבי יהושע בן לוי שהיה לו מוות קליני, ולאחר שהתעורר סיפר: "עולם הפוך ראיתי, עליונים למטה תחתונים למעלה". כי לא מה שנראה לנו טוב כאן זה האמת, בשמיים דווקא המסכן והנרדף יותר גבוה מהשני המצליח.

לא לשפוט עכשיו

בשבת זו חל יום ראשון של ראש חודש אלול, שהוא חודש של חשבון נפש. יוצאים להתבודדות בשדה ומנסים לדעת להיכן התקדמנו בשנה האחרונה ובאיזה נושא נסוגנו.

יש נקודה מאד חשובה שצריכים לשים לב אליה בחשבון הנפש, נקודה שבלי התבוננות וראייה מעמיקה אפשר לטעות בה.

לפעמים עושים בהתבודדות וידוי דברים, והיצר הרע ברוב ערמתו מנסה להכניס את האדם למרה שחורה, ומסביר לו שעכשיו הדבר הכי נכון לעשות זה לשפוט את עצמו ולייסר את עצמו, והמשפט שטועה מפיל אותו לעצבות. צריכים לדעת שזה חלק מהיצר הרע, שאומר לאדם "תעשה משפט עכשיו", הוא מחפש להפיל את האדם לעצבות בזמן ההתבודדות.

לא להתחמק מהמשפט

ומצד שני צריכים להשתדל לעשות משפט אמת בימי חודש אלול, ולהזהר מגיעות על ידי שעושים סגוריא על עצמנו, להתבונן במה הטעות באמת.

תשאף גבוה

בתאריך כתיבת החידו"ת גילה שהם נכתבו על ידי הרב בגיל 17...

הנכד תמה בפני סבו הגדול לפרש התעלומה, הרב חי"ך בחיבה ולאחר מכן החל לספר: בצעירותי למדתי בישיבת חכמי לובלין, שם למדו בחורים גאוני ממש ואני מצאתי את עצמי נאבד בישיבה. החלטתי שאני שם לעצמי יעד גבוה להצלחה, ומבלי להתבלבל הכתרתני את עצמי ווירטואלית לרב בכדי לחזק את שאיפותיי... ואכן בס"ד הגעתי למה שרצית.

שני חולמי חלומות

נסיים במשל נחמד על חשיבות הרצון להתקדם ליעדים גבוהים.

היה אדם שאהב לחלום חלומות ולספרם לכל מכריו. יום אחד הוא ניגש לארמונו המלוכה, והתעקש להיכנס אל המלך כדי לספר לו על חלום אותו חלם. בתחילה ניסו השומרים לסלק את הטרדן, אך הוא התעקש שהוא חייב להיכנס למלך. המלך שמע את הדיון הקולני הרשה לו להיכנס.

האיש קד קידה והחל מספר: בחלומי אני רואה את המלך מטפס בסולם, ועולה שליבה אחר שליבה ואינו מפסיק לטפס.

המלך שמע את החלום, הנהה מאוד והעניק לחולם מענק כספי גדול.

שכנו של אותו אזרח חשב לעצמו: הנה שכני הבטלן עשה כסף רב מחלום מטופש. אלך גם אני למלך ואמציא לו חלום, ואף אשכלל אותו כך שארוויח כפליים... למחרת הלך השכן למלך לספר לו את "חלומי": ראיתי בחלומי את המלך מטפס בסולם עד שהגיע לראשו...

המלך שמע בזעם רב, והורה להוציא את החולם השני להורג!

האיש האומלל לא הבין על מה יצא קצפו של המלך, הרי הוא חלם חלום יותר מוצלח מהראשון, שהרי בחלומי המלך הגיע לראש הסולם! שאל הנידון למוות את המלך לפרש הכעס, והמלך ענה: הראשון שסיפר לי שאני הולך ומתקדם כל הזמן ויש לי עוד יעדים להיכן לשאוף - זוהי בשורה טובה עבורי, שמראה לי שאני בכיוון הנכון; אבל אתה בחלומך הבאת אותי ליעד ומשם אין לי לאן לפנות: או להתרסק או לעלות לשמיים... ועל כך אני כועס!

בעמדנו בפתחו של זמן אלול נישא תפילה לפני אדון כל שנזכה לגדל בנים ובני בנים השואפים תדיר לעסוק בתורה ובמצוות, אמן.

ומדים אנו בראש חודש אלול.

ביום ראשון הקרוב יחזרו עשרות אלפי תלמידים ללימודם בהתרגשות ובחשט, כשדפיקות לבנו - ההורים - מלוות אותם בתפילה ובתקווה שנצליח לגדלם להיות בני תורה ולמעלה מזה. המשימה לא פשוטה כלל ועיקר, אך ננסה בס"ד לגעת ברעיון שיעזרו לנו בתהליך.

לשאוף למצוינות

אדם הרוצה להגיע להישגים, קודם כל עליו לרצות להשיג אותם, לכוון ליעד ולהתקדם לעברו. אדם נעדר יעדים ומטרות חיים אין לו עבור מה לעבוד, ובוודאי שלא יגיע לשום מקום שהוא. אם אין אמביציה להישגים - אין סיכוי להתקדם ולהצליח. יתרה מכך: אם אין ליהודי כיסופים לעלות למדרגות גבוהות, אף בדרגות הנמוכות הוא לא יישאר! ידועה אמרתו של רבי נתן: "צריכים אנו בצעירותינו לעבוד את השם בכל כוחנו, כדי שלכל הפחות נזכה להיות יראי שמיים פשוטים בזקנותינו..."

עלינו ההורים, בבואנו לגדל את בנינו היקרים שיהיו חיילים חזקים בלגיונו של מלך, להציב להם רף גבוה להצלחות שאנו מצפים מהם ולא להסתפק בדברים מינימליים. נכון שאסור לנו לשבור אותם על הדרך בהערות שאינן במקום, כגון לומר לילד "מה יהיה אתך" כאשר הוא לא הצליח כפי מה שציפינו ממנו, [משפט כזה יכול רק לשבור אותך], אך בד בבד, עם המחמאות הסטנדרטיות, לא נשכח לדבר עם הילד שאנו מצפים ממנו להיות עובד ה', תלמיד חכם וגדול בישראל וכו' וכו', ושיש לו את הכוחות להגיע לזה לאחר דרך ארוכה - אם רק ירצה.

עלינו לנקוט בדרכו של רבנו הקדוש הננח"מ זיע"א, שאמר שעל האדם לשאוף להגיע לדרגה הגבוהה ביותר - ולא ליפול ברוחו אף אם נמצא בדרגה הנמוכה ביותר. אסור לנו להסתפק ב"העיקר שתהיה יהודי טוב" וכדומה. זה אמנם דבר חשוב ביותר, אך איננו מיועד להישמע לנער צעיר שיש לו את הכוחות להתקדם ולהתקדם, ולפחות לחלום בגדול, שאז ההשקעה בדברים חיוביים תהיה בהתאם.

הרב וואזנר מקראקוב

בנושא זה ישנו סיפור מדהים: באחד מערבי פסחים עסק נכדו של פוסק הדור הרב וואזנר צוק"ל בניקיונות ביתו של הסב הדגול, כשלתפע נגלה לפניו מטמון של דפי חידושי-תורה ישנים שבסופם חתום "שמואל הלוי וואזנר, אב"ד ק"ק קראקוב, פולין". עיון מדוקדק יותר

ילדים שלנו מגיע הטוב ביותר!

הצטרפו כעת למשפחת המזוינים ותהנו מחיים טובים יותר

<p>מסלולי היחורים: חודש ראשון 3 חודשים ראשונים 28 חודש בלבד</p>	<p>מסלולי היחורים: חודש ראשון 3 חודשים ראשונים 28 חודש בלבד</p>	<p>מסלולי היחורים: חודש ראשון 3 חודשים ראשונים 28 חודש בלבד</p>
--	--	--

02-623-1218

מוקד מנייים

חופיה!
ליוון 99
אח חופי

שחחלה
חודש ראשון
3 חודשים ראשונים
28 חודש בלבד

לא לשניצל עם גבינה

וחזק ואתן, לא לנוד בסנטימטר מכל מה שהשם רוצה שתעשה, שים פס ארוך על כל הצופים ותתפלל בדיוק כמו שהשם רוצה ממך.

אם אתה רואה את עצמך מפספס קצת במיקומי החוצפה והבושה, דע לך שהן קשורות אחת לשנייה בכבלי ברזל. אם אני ביישן במצוות מדיי - אראה את הגוף שלי מעלה את רמת חוצפנותו ומחצין את כל תאוותיו ורצונותיו האצורים. אך אם אתבייש מלעבור על רצונו של בוראי - הגוף יתחיל להתבייש לבקש מדי הרבה גלידות וארטיקים.

...

חזק מאיסור בשר בחלב, השבוע אנחנו קוראים בפרשה גם על בעלי החיים שנסארו עלינו באכילה. תראה: לאכול בשר כלב אני מבין כביכול למה השם אסר, הוא לא רוצה שנקנה לעצמנו תכונות של עזי פנים וחצופים. כך גם ברובן של החיות האסורות לנו, שהן עזות מצח וחסרות בושה בצורה קיצונית, והשם לא רצה שיהיו לך תכונות חצופות כמו של ראש עיריית תל אביב, חלילה.

אבל בפרשה למדנו עוד משהו: אל תאכל שרצים ורמשים. מה קרה? הם דווקא נראים עדינים וביישינים!

בדיוק לכן הסברתי לך בתחילה שגם בושה זה לא טוב. לא חסר לי שתגדל רמש חסר עצמות וחוט שדרה שמתעופף עם כל פוּוּוּוּ קטן. בושה טמאה זה דבר גרוע לא פחות מעזות טמאה. אסור לך להיות חלש כמו יתוש ולא חזק כמו כלב. אתה חייב לאחוז בכל מידה מתי שהשם רוצה אותה, לפעמים להתחזק בעוצמה, ולפעמים להתכווץ בבושה.

עוצמתי או ביישן? תלוי מתי.

(עפ"י ליקוטי הלכות בשר בחלב ד, ד)

ב שר זה בסדר, חלב זה בסדר, אבל כל אחד בזמן אחר. אם אתה רוצה כוס קפה רותח בזמן ארוחת הבשר, או שאתה רוצה לשים שניצל בלחם המרוח בגבינה - זה לא טוב. אל תערבב; בשרי בשעתו וחלבי בשעתו.

נזכרתי בזה כשראיתי נופשים מוציאים את המכשיר המגושם והענק שלהם בבית הכנסת שלנו ומתחילים לדפדף בו. אנשים "מתקדמים" שכאלה כנראה לא יודעים לקרוא בלי ניקוד ולא מבינים מה כתוב בשלט הענק שתלה ועד הטכנולוגיה בכניסה לבית הכנסת.

אני יודע שרצון השם הוא לגשת אליהם ולהעיר להם, לפחות כמו שהערתי אתמול ליהודי שהתיישב על מקומי, אבל פתאום נהייתי "חלבי": לא נעים לי, לא נחמד לי, מבין אותי לגשת ולהעיר לאדם זר.

היצר שבתוכי משתמש בתכונות שלי כרצונו: שלטום רתחתי על ידי שהעז לגעת בארנק שלי בלי כוונה, לפני שבוע צעקתי בקולי קולות על הנהג שלא הסכים לעצור אחרי התחנה, ואז היצר דאג לתדלק את זעמי ללא הרף. פתאום היום הוא נזכר שאני בעצם עדין נפש שלא מסוגל לגעת בזבוב, ו"מה, אולי זה יעליב אותם, אולי הם ינזפו בי על שחפרתי להם".

בדיוק לכן הילד שלי הביא היום מהמקייטנה אזור מאיר עיניים לתלות על השיש: בשרי - חלבי. לא לבלבל.

כשאתה צריך להיות עדין, רגיש וביישן - תתנהג בדיוק כך. כשמזדמנת לפניך איזו עבירה תתיישב עד הגג מזה שברא אותך ומחיה אותך בכל רגע, אל תעז לעשות משהו נגד רצונו. אז תהיה עדין כמו חלב רזה וישנוני כמו סיסרא ששתה שלש ליטר חלב.

אבל כשאתה רוצה להתפלל וללמוד ומתבייש מהחברה שיקרצו בעיניהם על ה"צדיק" החדש שנולד כאן - אסור לך להתפעל; אז אתה צריך להיות "בשרי"

לצעירי הצאן

וְדַרְשֵׁת וְחֻקְרַת וְשִׁאלַת הַיָּטִב

כונת התורה במלה "ראה" היא שצריך להתבונן מה זו הברכה ומה זו הקללה ולא לבלבל ביניהם. היצר מטעה את האנשים בעשית חשבון-הנפש להפילם לעצבות, או שמחמת הגיעות שבסתר לבם הוא מטעה אותם לחשב שמצבם שפיר ואינם צריכים תקון...

מתוך מאמר ראש הישיבה

גאונות בענווה

שנתיים למפירת רבי זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל • שב"ק ל' אב תשפ"ב - ל' אב תש"פ

ספר בידה האחת ומחברת שיעורי-בידה השנייה, והילדים ישנו כל-כך בשלווה שרק ב-11:10 היא שמה לב לשיעור. למה השכנים עוד לא חזרו?

היא חיכתה עוד חמש דקות, ולאחריהן ירדה לביתה וסיפרה לאמה כי השכנים לא שבו, המיטה מחכה לה בקוצר רוח ויום עמוס ממתין לה מחר.

נשאיר לרגע את שיחתן של האם והבת בצד, ונדלג שעה קדימה, ל-12:10: כאשר השכנים חזרו לביתם. עומסי תנועה ועיכובים נוספים איחרו אותם עד עכשיו, וטרם עידן הסלולרי לא יכלו אף לעדכן את הגולדברגים על האיחור.

שיעורים עשירים בלי הכנה. הגר"נ במסירת טוב התורה

מחשבות שונות חלפו במוחם בעניין המתרחש בביתם. אולי הבייביסיטר נשארה בלית ברירה לאחר השעה המוסכמת, אולי השאירה את הילדים לבד, אולי הם כעת צורחים ואין מושיע, אך דבר לא הכין אותם למציאות: הם פתחו את דלת ביתם ולגד עיניהם נגלה שכןם הגאון רבי זלמן נחמיה, כשהוא יושב ליד השולחן ושונה תלמודו בלחש מול גמרא פתוחה.

השכן ניגש אל הגאון כשפניו אדומות כקליפת רימון ופיו מלא התנצלויות כגרעיניו, כשהוא מאשים את עצמו באיחורם ובהשתמשותם בתלמיד חכם מופלג שכמוהו למשימה פחותה שכזו, אך הגר"נ לא הבין: "אני בכל מקרה יושב ולומד, מה זה משנה ליד איזה שולחן אני יושב? ..."

(מקור: מרשימות בנו הגר"א שליט"א. תשואות חן לו על העזרה והסיוע)

הגאון רבי זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל

נולד: ל' שבט תרצ"א, מינסק שבבלארוס.

יזב בישיבה: בבחרותו שקד בישיבות פוניבז' וחרבון.

נישואין: כשהיה בגיל 23 שמע עליו הגרש"ז אויערבאך,

התפעל ממנו ולקחו לבתו שהיתה כבן 18.

דין ידיו: בשנת תשמ"ט נתמנה לדיין בבית הדין הגדול.

נפטר: כבן 89.

פעם הזדמן הגר"נ לבית הכנסת מימון ברחוב סורצקין בירושלים לתפילת מנחה של שבת. כשהתעניין בנו בדבר סיפר לו שאף נתנו לו עלייה. "נו", אמר, "מגיע אורח עם זקן לבן - נותנים לו עלייה; אבל מעניין שלא הכרתי אף אחד ואף לא שאלוני לשמי, ובכל זאת הנבאי ידע את שמי מבלי לשאול אותי. מעניין איך הוא ידע מי אני? ..."

און אדיר ונפלא היה הגר"נ גולדברג, ברמה שקשה לדמיין. מאות שיעורים מסר מבלי להכין את עצמו כלל ומבלי להפחית כמובן ברמת הלמדנות.

אחת הסנסציות המרתקות ביותר אירעה בחודש אב תשל"ח, כשאולם עמוס במאות אנשים חיכה לגר"נ שידרוש לפנייהם לרגל "ירחי כלה". הגאון נעמד על הבמה והחל למסור את השיעור, וכעבור שלש דקות ניגש אליו המארגן ולחש לו בקול שנשמע היטב במערכת ההגברה - שהציבור התכונן לשיעור בסוגיות הנלמדות כעת בדף היומי ולא בנושא בו דן הרב, ולכן אפשר לתת לרב הפסקה של חצי שעה למען יכין שיעור בעניין בו חפץ קהל השומעים.

הציבור מקשיב בעניין לשיח המוזר, ושומע את הגר"נ שואל את המארגן: "באיזו מסכת אוחזים בדף היומי?". "נזיר" הגיעה התשובה. הגר"נ שאל "באיזה דף?", ומשקיבל את התשובה החל למסור שיעור גאוני כהרגלו למשך שעה, ללא שהיתה לו אפילו דקה לחשוב ולהכין!

בשנותיו האחרונות הפך זה כמעט לדבר שבשגרה. שיעורים רבים מספור היה מוסר במקומות רבים מספור [אליהם הגיע באוטובוס כאחד האדם], ותוך כדי הליכתו לבימה היה שואל את המלווים על הסוגיה הנלמדת, ומשענו לו היה פותח בשיעור גדוש בחידושים ובביאורים נפלאים.

גם במשרתו בעריכת האנציקלופדיה התלמודית הראה את עוזו וגאונותו. אחד העורכים מספר שכשהיה צורך למצוא מראה-מקום כלשהו היו שתי אפשרויות: לבדוק בתוכנת המחשב התורנית, או לגשת למחשב מודל 1931 שענה לשם רבי זלמן נחמיה גולדברג שטלף במהירות הבזק כל ציטוט שהתבקש עם ציון מדויק למקורו.

כמובן שרמה כזו פלאית של גאונות נבעה מאינסוף חזרות וסיכומים על תלמודו, ופעם העיד על עצמו בדרך אגב כי חזר על שו"ת חתם סופר ושו"ת רבי עקיבא איגר אלפי פעמים (!).

אך ניתן לומר שעל גאונותו ובקיאותו הנדירים האפילה מידת ענוונותו.

במחשבה שנייה - גאונותו הוסיפה זהרורי עוז ופלא לענוותו ושפלות רוחו, בראותו אדם ענק בתורה באופן אגדי שמספיל את עצמו כאין ואפס, וכפי שמייסדת לנו הגמרא (תענית ז, א): אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שדעתו שפלה.

את אחת הדוגמאות נגולל ביריעה שלפנינו.

• • •

הרבנית גולדברג הרימה את הטלפון המצלצל, ומעבר לקו השכנה שמספרת על יציאתם הלילה ל"שבע ברכות", "אולי אחת מבנותיך תסכים לשמור על המתוקים שלי?".

הרבנית שאלה את בנותיה אם אחת מהן תהיה פנויה לשמור על בני השכנים, ובישרה לשכנה כי היא יכולה לנסוע לשמחה בלב רגוע. השכנה הודתה מאוד לרבנית ולבתה, "עד אחת עשרה נחזור בעזרת השם", אמרה.

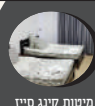
ואכן, בשעות הערב עלתה הילדה לבית השכנים עם

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סיז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

שאלה:

אפשר לאכול חתיכת לחם קטנה בלי ליטול ידיים?

תשובה:

בפחות מכזית עדיף שתחמיר ותיטול בלי ברכה, ביותר מכזית עליך ליטול בלא ברכה, ומכביצה ומעלה טיטול בברכה.

הרחב דבר:

נאמר ב"שולחן ערוך" (סי' קנח סעיפים ב-ג), שאם אוכל פחות מ"כביצה" לחם לא יברך על נטילת ידיו אלא יטול בלא ברכה [כי נטילת ידים היא כדי לשמור על טהרה, ומאחר ופחות מכביצה לא מקבל טומאה מן התורה יש להסתפק אם חייב בנטילה (משנ"ב סק"ט)]. ואם אוכל פחות מ"כזית" - יש אומרים שלא צריך ליטול בכלל.

נתמקד בדיון האחרון:

יש מהאחרונים הסוברים שאין הבדל בין פחות מכזית ליותר מכזית, ובשניהם נוטלים בלא ברכה כל שהם פחות מכביצה (וכן פסק שו"ע הרב ס"ב).

ה"משנה ברורה" (סק"ק) הביא את המחלוקת, והסיק שלכתחילה נכון להחמיר ליטול ידיו אף כשאוכל פחות מכזית. וכן כתב ה"כף החיים" שנכון להחמיר כדי לצאת כל הדעות. וכן הביא ה"אור לציון" (במבואות שיעורי המצוות אות כג), שאנו נוקטים להלכה שלא נוטלים בפחות מכזית, אך לכתחילה מן הראוי ליטול בלא

ברכה. בלשון שונה מעט כתוב ב"ליקוט יוסף" (אות ד'), שמעיקר הדין אינו צריך ליטול ידיו בפחות מכזית, והמחמיר ליטול ידיו גם בפחות מכזית תבוא עליו ברכה.

אמנם ב"פסקי תשובות" (אות ז) כתב שנוהגים להחמיר ליטול ידיים אף על פחות מכזית, ורק כשנמצא במקום שאין לו מים יכול להקל.

יותר מכך כתב ב"שער הציון" (סק"ט), שדעת הגר"א ליטול ידיים בברכה אם אוכל כזית, וכן נהג ה"חזון איש" (הובא במשנ"ב דרשו). ודעת ה"אגרות משה" (או"ח ח"ד סי' מא) שלמרות שכתחילה טוב שיאכל כביצה, אמנם גם אם אוכל רק כזית יברך על נטילת ידים. וכעין זה אמר הגר"ש אלישיב (משנ"ב דרשו ס), שמי שקשה לו לאכול לחם יכול לסמוך על הגר"א.

הפוכה מכך היא דעת הערוך השולחן (סי' א'), שבפחות מכביצה אין נטילת ידיים כלל.

לסיום רק נוסף ונציין ש"כביצה" לעניין זה משערים בכביצה בלא קליפתה, שהוא כ-45 עד 51 סמ"ק (פסקי תשובות סי' תריח הע' 32, ליקוט יוסף שם, ושם נקט לפי משקל בגרמים).

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

מי כמוהו מורה

רבינו הקדוש מברסלב 'מי כמוהו מורה' את הדרך האמיתית, מלאת ההתחדשות והתקווה לחיים רוחניים עשירים ביותר.

חיפש שמואל את אנטו של רבינו ובהשפעתם הפך לחסיד ברסלב נלהב, כשברבות השנים אף הוא עצמו משמש לחסידים כדוגמא חיה של עבודת השם במסירות נפש עצומה.

עבודה מיוחדת היתה לרבי שמואל בניסיונותיו הרבים, פעם אחר פעם, לנסוע לאומן לימי ראש השנה. הוא גלה לארצות הברית למשך חודשים ארוכים בכדי לקבל אשרת כניסה לבריית המועצות, מנסה את כל האפשרויות, ומעל הכל אינו מפסיק להתחנן להשם יתברך.

שאיפת חייו ופסגת חלומותיו היתה: ראש השנה באומן!

(מגזין 'ניצוץ' תשרי תשע"ה)

נפש מחפשת ועורגת. רבי שמואל צ'צ'יק

פלונית החדר בירושלים העתיקה לא הצליחה להסתיר את הנהרה השפוכה על פניהם של שני האחים היוקדים בלהבת אש. היו אלה הנער שמואל צ'צ'יק, שנפשו מחפשת זה כמה שנים אחר הדרך לעבודת השם, ואחיו הגדול והלמדן, הרב זאב דוב (וולוויל) צ'צ'יק, מגדולי תלמידי הגר"ז מבריסק.

רבי וולוויל, שזה מכבר שם לבו לנפש המיוחדת של אחיו הקטן המחפש את דרכו בחיים, מוציא מארון הספרים את הספר "ליקוטי מוהר"ן", ולענינו המשתאות של שמואל הוא מדפדף היישר להקדמת מוהר"ת ומתחיל לקרוא לאיטו. לפתע אחוזו חיל ורעדה, הוא מגביה את קולו בצורה דרמטית וממשיך לקרוא: "מי כמוהו מורה! - - מי כמוהו מורה! - - מי כמוהו מורה! - -"

שמואל שומע ומבין. המילים היוצאים באמת ובתמים מפי אחיו, פולחים למעמקי לבו ומורים את הדרך. אכן

פתגם השבוע

עיקר החינוך להעניק חום ואהבה

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

אמת מה נהדר היה מראה כהן גדול

בהיותו כבן 19 נבחר על כל מסכתות גיטין וקידושין עם כל פירושי הראשונים והאחרונים לצד כל הסימנים בשולחן ערוך ונושאי כליו העוסקים בדינים והלכות אלו, ובהיותו בגיל 21 נבחר על חלק 'אבן העזר' כולו.

התמדתו המופלגת נודעה לשם ולתהילה, וגם לעת זקנותו המופלגת לא ויתר על סדר יומו הקפדני. המקורבים מתארים כי פעם חש כאבים ברגלו והוצרך לטיפול רפואי בבית החולים, וגם שם ביקש לשמור על סדר לימודו הרגיל ושקע בלימודו במסכת הנלמדת בישיבה עד לשעות הקטנות של הלילה.

בשהותו בבית החולים אף ביקש למעט בביקורים כדי שיוכל להמשיך בלימודו הקבוע, תוך שהוא מתנה את צערו הגדול על אשר אינו יכול למסור את שיעוריו הקבועים הנמסרים בהיכל הישיבה.

מוקד הברכות

מסכת קשרים ענפה נפרשה לאורך השנים בין מרן ראש הישיבה וגדולי ישראל מכל החוגים והעדות. קשר מיוחד היה למרן חכם שלום זצ"ל עם מרן הגאון רבי יעקב ישראל קנייבסקי ה'סטייפלער', עם הגראמ"מ שך, עם פוסק הדור הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל שהיה אצלו כבן, לצד חכמי ירושלים ופורת יוסף.

בכל ימי חייו במשך תשעים שנה התנהג בפשטות והיה נוסע באוטובוסים באופן תדיר. גם לכינוסי מועצת חכמי התורה היה מגיע באוטובוס או במונית וסרב שיהיו לו נהגים, למרות תחנונים מצד תלמידיו הרבים.

מלבד גדלותו ושקדנותו בתורה היה מרן ראש הישיבה זצ"ל סופר סת"ם, ובמשך שנים רבות עד לחתונת בנו הצעיר בשנת תשנ"ח, עסק בכך בשעות שבין הסדרים. חכם שלום כהן אף כתב לעצמו ספר תורה קטן, ממנו הוא היה נוהג לקרוא בכל שבוע שניים מקרא ואחד תרגום בערבי שבתות.

מאז נטל על עצמו את עול הנהגת הציבור הספרדי בארץ ובעולם, היו המונים משחרים לפתחו לבקשת עצה וברכה, ראש הישיבה היה עונה לפונים ולקח על עצמו את משא הדור, עד ליום כ"ה באב השבוע בו נלקח לשמי מרום. זכותו תגן עלינו. תהא נְשִׁמְתוּ צְרָרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים.

רבות עמך בית ישראל בכו השבוע על לכתו של ראש ישיבת פורת יוסף, נשיא מועצת חכמי התורה ומנהיג עולם התורה הספרדי ברחבי העולם, הגאון הגדול הרב שלום כהן זצוק"ל, שעלה לשמי מרום בגיל תשעים ואחת אחרי שנים ארוכות של הרבצת תורה, העמדת תלמידים רבים והנהגת עולם התורה בעוז ובקדושה.

תורה ללא הפסקה

שמשו של מרן ראש הישיבה חכם שלום כהן זצ"ל זרחה בירושלים ב"ב טבת תרצ"א, בבית אביו הגדול הגאון המקובל הקדוש חכם אפרים הכהן זלכה זצ"ל, ראש ישיבת המקובלים 'עוז והדר' ששכנה בישיבת 'פורת יוסף' בעיר העתיקה בירושלים.

כבנו של המקובל האלוקי נתגדל חכם שלום זצ"ל משחר ילדותו בין חכמי הישיבה. יודעי דבר מספרים שכשהיה בחור צעיר בפורת יוסף, למד מרן זצוק"ל בהפסקת הצהריים מסכת שבת עם החברותא בחדר "אוצר הספרים". מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל שהיה שקדן עצום, היה יושב גם הוא שם, אוכל פרוסה קטנה לארוחת הצהריים וכל העת מעיין בספר הפתוח לפניו.

באחד הימים פנה מרן הרב עובדיה זצ"ל אל חכם שלום והחברותא שלו ואמר להם: 'אני שומע שאתם לומדים טוב, רוצים שאלמד איתכם?'. כמובן שהם ענו בשמחה ובחיוב וכך היו לומדים כל יום עד שלמדו כמעט את כל מסכת שבת.

גם בימים הקשים

במהלך מלחמת תש"ח, כאשר הרובע היהודי נפל בידי הירדנים וכל תושבי העיר העתיקה הוצרכו לברוח, גלתה גם הישיבה על כל תלמידיה שהתפזרו ביתיים בכל בתי הכנסת ברחבי ירושלים החדשה. גם מרן זצוק"ל למד בבתי הכנסת, בעיקר באלו ששכנו בשכונת הבוכרים כבית הכנסת "צופיף" ועוד, ורק החל משנת תשט"ז עברו התלמידים לבניין הישיבה החדש בשכונת גאולה.

תשעים ואחת שנים של תורה בהתמדת. חכם שלום כהן זצוק"ל

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

תוקד הזמנות: 1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

